

[Erna Sørensen.]

autoriteterne. Jeg vilde finde det naturligt, om der skete en Tilføjelse hertil, saaledes at det af Lovparagraffen fremgik, at den borteblevne Ægtefælles Særeje ligeledes, jfr. de gældende Bestemmelser, kunde bestyres af den borteblevnes Ægtefælle.

Med Hensyn til § 23, som er blevet saa indgaaende drøftet i Landstinget, maa jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard udtale, at jeg ikke føler mig helt overbevist om, at man ved at give § 23 den af den højtærede Justitsminister foreslaaede Form handler mest retfærdigt. Jeg vilde foretrække, at der i Ægteskabsloven blev givet en Tilføjelse, saaledes at Ægtefællen i det sidst indgaaede Ægteskab kunde faa Ret til eventuelt at ophæve Ægteskabet ved Dom. Jeg kan godt tænke mig, at den borteblevne Ægtefælles Følelser for den hjemvendte, saakaldte borteblevne, maaske vil være stærkere end de nye Baand, som han eller hun har knyttet gennem et nyt Ægteskab, og derved vil formentlig Lykken i Ægteskab Nr. 2 alligevel ikke kunne holde, saaledes at der før eller senere vil komme en Separation. Det er rigtigt, som den højtærede Justitsminister skriver, at det ikke skyldes sagsøgte Forhold i Ægteskab Nr. 2, at Ægteskabet skal ophæves, men man kan dog ikke se bort fra, at vedkommende gifter sig, vel vidende at den Person, han gifter sig med, har en Ægtefælle, om hvem der ganske vist er afsagt en Dødsformodningsdom, men som man kan risikere vil dukke op før eller senere.

Jeg ved ikke, om der vil blive begæret Udvalgsbehandling, men i saa Fald vil jeg tilsige Støtte til en hurtig Behandling i Udvalget og til Gennemførelse af det fremsatte Lovforslag.

Robert Mikkelsen: Jeg kan anbefale dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Lovforslaget er forberedt af en lille Kommission paa 3 Medlemmer, Professor Borum, Præsident Frølund og Sparekassedirektør Dybdal med Statsadvokat Trolle som Sekretær. Det er altsaa en rent juridisk Kommission, og Emnet er ogsaa i høj Grad egnet for en saadan rent juridisk Behandling. Jeg finder, at Resultatet af Kommissionens Arbejde er i høj Grad tilfredsstillende, idet Lovforslaget ikke alene, som man kunde vente det, paa en udmærket Maade samler og nyordner de gamle, spredte Bestemmelser om Emnet, men ogsaa er skrevet i et klart og godt Sprog, hvad man desværre langt-

fra altid kan sige om de Forslag, der her forelægges.

I denne Forbindelse kan jeg tilslutte mig den ærede Ordfører for Venstre, naar han beklager, at Ministeriet har erstattet Ordet „Fly“ med Ordet „Luftfartøj“. Det er næppe for sent at faa rettet denne lille Enkelthed.

Kommissionens Forslag er først ændret af Ministeren, og senere er der yderligere foretaget nogle Ændringer i det Landstingsudvalg, som har haft Forslaget til Behandling. I det store og hele synes jeg ikke, at disse Ændringer har gjort Forslaget bedre.

Kommissionen havde tænkt sig en Ændring i Ægteskabsloven samtidig med denne Lov, saaledes at et Ægteskab kunde begæres opløst ved Dom af hver af Parterne, hvis en tidligere Ægtefælle, som var blevet erklæret død, dukkede op igen. Jeg synes, det var en rigtig og hensigtsmæssig Bestemmelse, og jeg beklager, at den højtærede Justitsminister har ladet den udgaa. Det blev ogsaa beklaget af tre Ordførere for Forslaget i Landstinget, og nu kommer den samme Beklagelse til Udtryk her baade hos den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Fr. Dalgaard) og den ærede Ordfører for det konservative Parti (Erna Sørensen). Jeg skulde tro, at naar der faktisk i begge Ting er en saa overvejende Stemning mod den Ændring, Ministeren her har foretaget i Kommissionens velovervejede Forslag, burde der paa dette Punkt finde en Ændring Sted, inden Lovforslaget forlader dette Ting.

Landstingsudvalget har dels foretaget nogle formelle Rettelser, som jeg synes er temmelig overflødige, dels har det foreslaaet en Forlængelse af Fristerne i visse Tilfælde og strammet Kravene til Dødsformodning, hvad jeg heller ikke tror er rigtigt. Ogsaa i disse Tilfælde vilde jeg foretrække den af Kommissionen foreslaaede Ordning.

Endelig kunde jeg tænke mig, at den Bestemmelse, der findes i § 16, om, at visse Boer kan behandles paa en særlig enkel Maade, nemlig Boer, hvor Formuen ikke overstiger 800 Kr., blev ændret saaledes, at denne Formuegrænse blev sat noget op for at muliggøre den uformelle og hurtige Behandling i nogle flere Tilfælde, end det kan ske efter Forslaget.

Da jeg forstaar, at der fra flere Sider er Ønske om Ændringer i Forslaget, som det foreligger, vil der formentlig blive Adgang til under en kortere Udvalgsbehandling at drøfte disse Ting. Det drejer sig jo kun